

תת"ע (אילת) 1671-05-25 - מדינת ישראל נ' ראשד טראבין

תת"ע (אילת) 1671-05-25 - מדינת ישראל נ' ראשד טראבין

תת"ע (אילת) 1671-05-25

מדינת ישראל

נגד

ראשד טראבין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת

[31.07.2025]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה במהירות של 130 קמ"ש, העולה על המהירות המותרת של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום - 01.07.25, היום בו נשפט המבקש בהעדרו.

1. לטענת ב"כ המבקש מרשו כופר במיוחס לו, וכן טוען הוא כי הלה הגיש בקשה לדחיית הדיון בו ביום, אולם זו טרם אושרה, לדבריו. עוד נטען כי הותרתו של פסק הדין על כנו עשויה להטיל עול כבד על המבקש, וכן הוסיף בא כוחו כי המבקש פעל בתום לב וסבר כי עניינו מצוי בטיפול, ומשכך ראוי כי יינתן לו יומו וזאת על מנת למנוע עיוות דין בהיותה של הסיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

2. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה לא נגרם למבקש כל עיוות דין, וכן לא מתלווה כל תשתית ראייתית בעלת משקל, אשר עשויה להצביע על פוטנציאל לשינוי ממשי של התוצאה. כמו כן, טענה המשיבה כי יש לתת משקל לעקרון סופיות הדיון וכן שהעונש אותו קיבלת המבקש הינו הולם.

דיון

3. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

4. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים. ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

5. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

6. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. טענתו כי הגיש הבקשה, וזו טרם אושרה, כלשונו, תמוהה היא בעיניו של בית המשפט. אל תיק המערכת נסרק יפוי כח בו ביום הדיון, אולם כל בקשה מצידו של המבקש או בא כוחו נתעלמה ואיננה. גם הטענה כי זו עשויה להטיל עול כבד על המבקש, אינה יכולה לסייע בידו. בדי כל אזרח החובה להתחקות אחר הנדרש ממנו על פי חוק, ואם חפץ הוא בסיוע מקצועי, אל לו להמתין לשעת הדיון ממש כדי לאפשר זאת. כבר בעת שקיבל המבקש את הדוח לידיה היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדיון.

7. בנוגע לטענה כי המבקש פעל בתום לב וכן סבר שעניינו מצוי בטיפול, הרי שנדרש ממנו לפעול לכך באופן ישיר ובעיניים פקוחות, ויפה שעה אחת קודם. לא ניתן לטעון כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, שכן זה ניתן לו ביום הדיון ממש. טענותיו לא גובו בכל מסמך, וההפך הוא הנכון, שכן כאמור אל תיק בית המשפט נסרק אך ורק יפוי הכח.

- עוד נקבע בפסיקה בעניין עילה לעיוות דין ברע"פ סאלם שלעיל:
על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
8. גם טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).
9. באשר לטענה כי העונש שנגזר על המבקש הינו גבוה, הרי שאין בית המשפט סובר כן, ונראה כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם ההולם והינו ראוי.
10. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.
- ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.
11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.
12. הבקשה נדחת.
13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ו' אב תשפ"ה, 31 יולי 2025, בהעדר הצדדים.